

Grondwaterplannen: oppervlakteinfiltratie en grondwaterwinning beperken

Eind vorig jaar zijn in drie kustprovincies Grondwaterplannen definitief door de Provinciale Staten vastgesteld. Voor Noord- en Zuid-Holland is hierin voor de komende tien jaar het raamwerk van de waterwinning vastgelegd. Het Grondwaterplan Friesland is veel minder concreet en zal slechts voor 5 jaar gelden. In Zeeland laat een dergelijk plan nog op zich wachten. De Grondwaterplannen gaan ook in op duinwaterwinning. Omdat het plan in Friesland weinig veranderingen te weeg zal brengen, gaat dit artikel slechts over Noord- en Zuid-Holland.

VASTELANDSKUST

De vrij gedetailleerde plannen van Noord- en Zuid-Holland vervolgen de lijn die in het Tweede Structuurschema Drink- en Industrie-watervoorziening is uitgezet: in principe geen uitbreiding, waar mogelijk beperking van de oppervlakte-infiltratie en de grondwaterwinning, toepassing van diepinfiltratie. In Zuid-Holland kwam de nadruk te liggen op beperking van de oppervlakte-infiltratie, in Noord-Holland op beperking van de grondwaterwinning. Dit is mede onder druk van de Stichting Duinbehoud tot stand gekomen en aangescherpt. Dit opent perspectieven voor een begin van het herstel van duingebieden die door vergraving, verdroging en eutrofiering zijn aangetast. Toch is deze stap voor de komende tien jaar nog erg klein en zelfs kleiner dan nodig en wenselijk is. Concreet zijn de volgende ontwikkelingen te verwachten.

GRONDWATERWINNING

Beperking van de winning in de Kennemerduinen van nu 8,5 miljoen m³/jaar (inclusief infiltratie) naar 4 á 5 miljoen m³/jaarlijks (exclusief infiltratie) en mogelijk een verdere beperking tot 2 miljoen m³/jaar. Uitvoering van de laatste stap zal afhankelijk zijn van de resultaten van de eerste. De Stichting Duinbehoud had aangedrongen op een beëindiging van deze

winning in het centrale deel van de Kennemerduinen. Pas dan zal dit over het gehele duingebied (dus alle vegetatiezone) tot positieve resultaten kunnen leiden, zonder dat nadelige neveneffecten op de aangrenzende infrastructuur zullen optreden. Dit is echter door de Staten niet overgenomen.

De beëindiging van de grondwaterwinning is voor de provincie Zuid-Holland uitgangspunt voor het beleid in de Luchterduinen. Dit is mede op verzoek van de Stichting Duinbehoud aan het plan toegevoegd. De mate waarin deze optie wordt uitgevoerd, zal afhangen van de resultaten van een in te stellen onderzoek naar de mogelijke gevolgen van een beperking van de winning.

Voorts is een eerste stap gezet naar een mogelijke beperking van de grondwaterwinning in het Noordhollands Duinreservaat. Op aandringen van de Stichting Duinbehoud is ook onderzoek naar de beëindiging van deze winning expliciet in het Grondwaterplan opgenomen.

OPPERVLAKTE-INFILTRATIE

In de Zuidhollandse duinen zal er volgens het Grondwaterplan een beperking moeten worden bereikt van 66 mln m³/jaar nu tot maximaal 60 mln m³/jaar in het jaar 2000. Dit zal bereikt kunnen worden door levering van Rotterdams water aan de kustregio. Niet alleen de 60 mln, maar ook de mogelijkheid van een verdere beperking is op verzoek van de Stichting Duinbehoud in het plan opgenomen. Hetzelfde geldt voor een verlaging van de capaciteit aan winmiddelen indien het toekomstig verbruik achterblijft bij de huidige prognoses. Ook is de Staten de uitspraak ontlokt dat diepinfiltratieprojecten bij succes voornamelijk zullen worden gebruikt voor beperking van de oppervlakte-infiltratie. Deze elementen tezamen maken het mogelijk dat de winning d.m.v. oppervlakte-infiltratie zonder veel problemen kan worden terugge-

bracht tot rond de 45 miljoen m³/jaar, uitgaande van het wetslagen van twee diepinfiltratieprojecten (zie verder) en een prognose die 10% hoger ligt dan het toekomstige verbruik (wat gezien de ervaringen tot op heden bepaald niet overdreven is.)

De beperking van de oppervlakte-infiltratie zal zich voornamelijk richten op de gebieden Meijndel en Berkheide. In het Westland zal namelijk binnenkort worden gestart met de uitvoering van een uitbreiding van de winmiddelen (tot 5 mln m³/jaar) die volgens vergunning mogelijk is gemaakt.

Een voorstel van de Stichting Duinbehoud om (gebaseerd op bovenstaande argumenten) te streven naar een beperking tot 40 mln m³/jaar haalde nèt geen meerderheid in de Staten.

DIEPINFILTRATIE

In de Grondwaterplannen worden 5 proefprojecten genoemd, drie in Noord-Holland en twee in Zuid-Holland, elk van 4 á 5 miljoen m³/jaar. Eén ligt inmiddels ter visie, de anderen kunnen binnenkort verwacht worden. In de Staten van Noord-Holland is aangedrongen op onderzoek naar de mogelijkheden voor toepassing van diepinfiltratie in de zoetwaterbel bij Hoorn.

LAATSTE ONTWIKKELINGEN

Tot slot de meest recente ontwikkelingen die na de vaststelling van de Grondwaterplannen zijn opgetreden of zullen optreden. Lopen we de kust langs van zuid naar noord vanaf Zuid-Holland, dan zien we dat op Goeree een onderzoek is gestart naar beperking van de waterwinning in de Middelduinen.

Een provinciale werkgroep zal zich binnenkort buigen over de wijze waarop de beperking van de oppervlakte-infiltratie in Zuid-Holland moet worden gerealiseerd. Dat wordt geen gemakkelijke taak, want niet alleen in het Westland wordt binnenkort gestart met de uitbreiding van de winmiddelen, ook de Leidse Duinwaterleiding-

maatschappij is bezig met een drastische uitbreiding van de winmiddelen (zie elders in dit nummer). Verder noordelijk zien we het Amsterdamse bedrijf bezig met onderzoek ten behoeve van de vóór maart 1989 te verlenen vergunning voor -let wel- het gehele gebied. In de Kennemerduinen is een onderzoek gestart naar de gevolgen van de beperking van de grondwaterwinning. Naast het eerdergenoemde onderzoek bij Hoorn wordt er nog een onderzoek naar de beperking van de grondwaterwinning gestart. Op Texel is de waterfabriek door dit bedrijf officieel afgeschreven. Er wordt binnenkort een zinker aangelegd voor aanvoer van water van het vasteland.

AKTIE

Het komt er nu op aan dat enerzijds de gunstige ontwikkelingen worden uitgevoerd en bespoedigd, anderzijds ongunstige ontwikkelingen zoveel mogelijk worden bijgesteld. De Stichting Duinbehoud zal zich hiervoor intensief blijven inzetten.

CHARLES VAN SCHAIK

Wanbeleid L.D.M. afgewenteld op Berkheide

KATWIJK - Voor het eerst sinds vele jaren worden er weer grootscheepse werkzaamheden uitgevoerd in het broedseizoen. Met man en macht, bulldozers en draglines is de Leidsche Duinwater maatschappij (L.D.M.) in februari begonnen met de vervanging van een volledige puttenreeks in Berkeheide.

De Stichting Duinbehoud heeft zich, zodra zij van de plannen hoorde, enorm ingespannen om de werkzaamheden, die tot diep in het broedseizoen zullen voortduren, te voorkomen. Het provinciaal bestuur meende echter, dat de drinkwatervoorziening in gevaar zou komen als de putten niet vóór de zomer zouden worden vervangen. Daarop heeft de Stichting zich neergelegd bij

Falend beleid in Berkheide... (foto Kees Wijgh)

de plannen, echter niet zonder dat op enige punten door de L.D.M. aan de bezwaren tegemoet was gekomen.

De problemen zijn ontstaan door het jarenlang heimelijk bijmengen van teruggewonnen infiltratiewater (uit de duinen) met boezemwater (direkt uit de Wassenaaarse Wetering (zie ook DUIN 1986-3). Sinds dit werd ontdekt (en verboden) door het Ministerie van V.R.O.M. is er een diepgaand onderzoek ingesteld naar de capaciteit en produktiewijze van de L.D.M. Hieruit is gebleken, dat de werkelijke capaciteit van het winningssysteem in de duinen slechts 12 miljoen m³/jaar bedraagt, terwijl er al enige jaren 22 miljoen door de L.D.M. wordt geleverd.

Aanvankelijk heeft de Haagse Duinwaterleiding de ontstane tekorten in het Leidse voorzieningsgebied opgevangen. Omdat er echter grenzen zitten aan de Haagse capaciteit en ook voorziening vanuit Rotterdam nog onvoldoende mogelijk is, heeft de L.D.M. - Begeleidingscommissie aan Gedeputeerde Staten geadviseerd om op korte termijn een oude, verstopte puttenreeks te renoveren. G.S. en ook Staatsbosbeheer heb-

ben hierin toegestemd.

De discussies over dergelijke zaken onttrekken zich tot op heden nogal eens aan de openbaarheid en de inspraak: beslissingen lijken al te worden genomen voordat de plannen ter visie komen. Vandaar dat de Stichting Duinbehoud zich tot G.S. heeft gewend met het verzoek in een eerder stadium te worden betrokken in allerlei plannen voor werkzaamheden in de duinen. Inmiddels zijn de eerder genoemde werkzaamheden in het duin alweer goeddeels, voorbij. De struiken zijn omgekapt, de nieuwe putten zitten erin, de kwelplasjes zijn drooggevalen en de broedvogels zijn verjaagd. Als de L.D.M. zijn zin krijgt, zal het hier niet bij blijven. Andere putten zijn ook aan vervanging toe en er wordt al gepraat over nog meer nieuwe draineerleidingen.

Een alternatief is om het infiltratiewater eerst behoorlijk voor te zuiveren voor het de duinen in gaat. De winningscapaciteit in Berkheide zou daarmee met 40% verhoogd kunnen worden. De natuurbescherming wacht daar met smart op. Al meer dan tien jaar.

ALBERT SALMAN

Zeewering Voorne

VOORNE - Sinds 1985 vinden op Voorne ingrijpende werkzaamheden plaats om de zeewering op deltahoogte en -breedte te krijgen. Zand van de Maasvlakte wordt op het strand opgespoten om na een uitlekperiode in de zeewering verwerkt te worden. Het theoretische deltaprofiel wordt landschappelijk aangekleed door er een kunstduinlandschap op aan te brengen. Ook worden stukjes oud duin die binnen het werk vallen en boven deltahoogte liggen, uitgespaard en geïntegreerd in het nieuwe werk. In het noordelijk deel van de Voorne kust vindt de verzwarende buitenwaarts, dus op het strand plaats (reeds afgerond) en in het zuidelijk deel naar binnen toe i.v.m. de kustafslag ter plaatse. Schade aan de natuur ontstaat in het zuiden doordat een ± 40 m brede strook natuurlijk duin over een lengte van 4,5 km onder het nieuwe werk verdwijnt en in het noorden doordat van een primaire duinvallei in wording (nu nog autostrand) een ± 80 m

brede strook over een lengte van 1,7 km onder het zand verdwenen is. Daar staat tegenover dat het resterende deel van de duinen van Voorne nu door een zeewering beschermd wordt die aan de deltanormen voldoet. Het werk wordt uitgevoerd door het waterschap de Brielse Dijkkring. Er is een werkgroep Compenserend Landschapsplan samengesteld, waarin o.a. de betrokken duineigenaren (waaronder Natuurmonumenten) en het oecologisch onderzoekstation Weeversduin vertegenwoordigd zijn. De door Weeversduin onderzochte nieuwe helmplantentechniek - slechts de wortelstokken van helmgras worden net voor het groeiseizoen ondiep ingeëgd - blijkt inmiddels prima aan te slaan.

JAAP VAN BAARSEN

Kanaal buiten gebruik

MONSTER - De Westlandse Drinkwatermaatschappij zal binnenkort een recent gegraven infiltratiekanaal buiten gebruik stellen. Wellicht herinnert u zich nog de affaire met dit kanaal, dat in 1983, zonder medeweten van de provincie, is aangelegd (zie Duin 1983 nr. 3 en 4). De door de Stichting Duinbehoud gealarmeerde provincie schrok van de situatie, maar kon geen maatregelen nemen. De provinciale verordening voor ontgrondingen vertoonde een gat waar het kanaal met gemak inpaste. Nu doet zich de paradoxale situatie voor, dat als gevolg van de uitbreiding volgens de recente vergunning het kanaal niet meer nodig is en buiten gebruik wordt gesteld. Het is bijzonder te betreuren dat een vrijwel onherstelbare aantasting is veroorzaakt voor een winmiddel dat zo kortstondig in gebruik was. Het duurt immers tientallen jaren voor de gevolgen van een dergelijke ingreep enigszins teniet zijn gedaan. Een wat meer doordacht beleid met meer aandacht voor natuur en landschap had het graven van dit kanaal kunnen voorkomen.

CHARLES VAN SCHAIK

Strandafslag Bloemendaal

BLOEMENDAAL - Sinds een aantal jaren vindt een aanzienlijke strandafslag plaats bij Bloemendaal aan Zee. Uit onderzoek is vast komen te staan dat de achteruitgang van de kust tussen IJmuiden en Zandvoort in de laatste 20 jaar een gevolg is van de verlenging van de havenhoofden van IJmuiden in de periode 1962-1986. Door verlenging van de pier kon het water niet meer zijn gewone weg richting noorden volgen. Het bleef circuleren ten zuiden van de pier, waar het grote stukken strand en duin af sloeg. De zee deponeerde het zand voor IJmuiden, waar het strand nu ruim een kilometer breed is. Pas als er zoveel zand is afgezet tegen de pier dat er geen cirkelbeweging meer ontstaat en het water vrij doorstroomt naar het noorden, zal de situatie zich stabiliseren. Dit is echter pas over enkele jaren te verwachten.

Intussen is het afslagprobleem in de loop der jaren langs de Kennemerduinen naar het zuiden verplaatst. Op dit moment wordt de Kop van de Zeeweg, ofwel de Bloemendaalse boulevard, bedreigd. Hier is het geen kwestie meer van jaren maar van stormen, voordat de gehele boulevard inclusief de in voorgaande jaren tegen hoge investeringskosten gebouwde opstallen zullen verdwijnen. Zowel het Hoogheemraadschap van Rijnland als Rijkswaterstaat achten het voor het komende seizoen niet meer verantwoord strandhuisjes op het nu nog resterende Bloemendaalse strand te plaatsen, terwijl de situering van de zes strandpaviljoens ook problematisch wordt. De gehele strandrecreatie in Bloemendaal aan Zee staat derhalve nu op het spel, terwijl die van Zandvoort over enige tijd hetzelfde te wachten staat.

De Bloemendaalse gemeente is van mening dat opspuiting met 500.000 m³ zand vanuit zee de beste oplossing is het behoud van

de Kop van de Zeeweg en derhalve de Bloemendaalse recreatie. De kosten van vijf miljoen gulden moeten volgens haar zowel als de Belangenvereniging Bloemendaal door het rijk worden betaald gezien diens voormalige rol in de pierverlenging.

Nuereconomische belangen in het geding zijn, komen de gemoederen in beroering. Maar intussen is er al heel wat strand en duin afgeslagen tussen IJmuiden en Bloemendaal. Overigens is IJmuiden met deze situatie zeker niet ongelukkig. Immers, zij ontwikkelt op haar nieuwe strand bij de zuiderpier allerlei recreatieprojecten. Op de ene plaats verdwijnen dus strand, duin en recreatie, terwijl er elders min of meer hetzelfde voor terugkomt. Wat betreft niet-geëxploiteerd strand en duin blijkt er echter veel meer te verdwijnen dan er terugkomt. Want wat nieuw verschijnt wordt wel gelijk geconfisqueerd voor mogelijke activiteiten. De netto balans slaat zo op de lange termijn wel steeds meer door naar ernstige verliezen aan natuurgebied. Behoud van recreatie aan zee is prima, maar behoud van natuurlijke kustduinen mag hierbij niet uit het oog verloren worden.

NORA KÖSTERS

Stichting Duinbehoud tegen golf-terreinen

NOORDWIJK/TEXEL - De Stichting Duinbehoud heeft zich sterk gemaakt voor behoud van duingebieden waarop recent aanspraken zijn gemaakt ten behoeve van de aanleg van een golfterrein.

De Stichting stelt zich hierbij niet op tegen de golfsport als zodanig, wel moet de noodzaak voor een lokalisering van nieuwe golfbanen zeer zorgvuldig worden bekeken. Aan zorgvuldigheid ontbreekt het helaas bij menig bestuurder, gezien het zeer grote aantal aanvragen dat

reeds bij vele overheden op het bureau ligt. Hoewel het golfen een rustige vorm van sport is, kan het bij beoefening in natuurgebieden tot grote schade leiden. Wij noemen hier het ruimtebeslag, het aanbrengen dan wel wijzigen van het reliëf in zulke gebieden, het inzaaien van gras, bemesting, be- regening wateronttrekking, verstoring van broedvogels en de aanleg van infrastructuur (wegen, parkeerplaatsen, clubgebouw e.d.). Aangezien het duingebied gerekend wordt tot de natuurgebieden, ligt de conclusie voor de hand dat deze vorm van recreatie niet in het duingebied moet worden uitgebreid (er bestaan reeds enkele banen in de duinen). Evenmin mag het duinrandgebied, zeker waar dit nog ongecultiveerd is en aansluit met het duin, hiervoor in aanmerking komen. Er zijn voldoende alternatieve lokaties voor aanleg van golfterreinen voorhanden, zoals voormalige voetbalvelden, bepaalde landbouwgebieden, vuilnisplaatsen, e.d. In brieven aan de gemeenten Noordwijk en Texel heeft Duinbehoud hierop gewezen.

Bij B & W van Noordwijk ligt een aanvraag voor een golfterrein in de Noordduinen. De Stichting bestrijdt in een brief aan het College dat de baan voor brede lagen van de bevolking toegankelijk zou kunnen worden, gezien de beperkte grootte ervan en de voorgestelde inrichting. De golfbaanlokatie is niet in overeenstemming met het streekplan. De Stichting heeft een alternatief gelanceerd voor inrichting van het gebied als duinheemtuin. Deze vormt dan een soepele overgang van bebouwing naar het duingebied en kan uitstekend worden ingepast in zowel de edukatieve als de natuurbechermingsdoelstelling beschermingsdoelstelling van het toekomstige Nationaal Park De Zilk/Noordwijk.

Ook op Texel ligt een aanvraag voor een golfterrein, dat gerealiseerd moet worden in het duinzoomgebied de Hanenplas, gelegen in de noordelijke helft van het eiland. Gedeputeerde Staten van

Noord-Holland zullen hierover op korte termijn een beslissing nemen. In een brief aan de betreffende gedeputeerde heeft de Stichting de bezwaren tegen dit plan uiteengezet. Het gebied kent een karakteristieke, gradiëntrijke overgang van duin naar polder, met een lage, deels vochtgebonden vegetatie en een bijzondere vogelrijkdom. Er broeden onder meer Velduil (I), Paapjes, Wulpen en Tapuiten. Hiervan zullen, er bij inrichting en gebruik als golfterrein, niet veel stand kunnen houden.

CHARLES VAN SCHAIK

Circuit blijft, Grand Prix mag herrie maken

ZANDVOORT - Het circuit is - tegen de zin van Gedeputeerde Staten - voor komende 10 jaar planologisch gehandhaafd. Daarbij mag - ook tegen de wil van GS - de Grand Prix zelfs vrijwel onbepaald lawaai maken. Dit is het gevolg van recente uitspraken over het nationale autocircuit Zandvoort.

Tijdens vaststelling van het streekplan ANZKG is bij motie het circuit in het streekplan opgenomen. GS hadden het circuit als planologisch ongewenst van de kaart geschrapt. Nu is het groene licht gegeven voor de zogenaamde krakelingvariant, waarbij de racebaan wordt herbouwd in een compactere vorm, verder van de Zandvoortse bebouwing. De manier waarop de motie is aangenomen is zeer triest. Ze heeft een uiterst krappe meerderheid behaald, mede dankzij enkele voorstemmers die zich lieten leiden door de stemuitslag bij andere moties; een stuitend voorbeeld van een belissing op niet ter zake doende argumenten.

Een andere recente uitspraak kan voor nogal wat herrie zorgen in de toekomst. Het betreft hier een uitspraak van de Raad van State na een schorsingsverzoek over de door Gedeputeerde Staten aan het circuit verleende vergunning. De Raad

bepaalde dat de Grand Prix als "bijzondere bedrijfs-omstandigheid" buiten de gestelde wettelijke norm van 55 dB(A) moet vallen. Dit meest lawaaiige circuit-evenement kan nu vrijwel onbeperkt herrie gaan produceren. Het is bijzonder triest dat de Raad van State zich in een schorsingsverzoek tot deze uitspraak heeft verleid. De noodzaak hiervan was op dit moment niet aanwezig, daar de gestelde normen pas over enkele jaren behoeven in te gaan en de eigenlijke beroepszaak - waarin Stichting Duinbehoud ook participeert - nog voor moet komen.

De Raad heeft gelijk maar de definitieve saneringsdatum een jaar opgeschoven. Rustig aan maar, zal ze gedacht hebben. Of dit nog niet genoeg was heeft ze ook het bepaald dat het duingebied - tegen de vergunning in - weer gebruikt mag worden voor rallycrossen. Niettemin zal de Stichting in de behandeling van de eigenlijke beroepszaak - met name waar het gaat om het plaatsen van schermen en wallen en het gebruik van de duinen als tribune - tot het uiterste gaan om te redden wat er nog te redden valt.

CHARLES VAN SCHAIK

Streekplan Amsterdam - Noordzeekanaalgebied

HAARLEM - In januari is het streekplan Amsterdam-Noordzeekanaalgebied (ANZKG) door Provinciale Staten van Noord-Holland vastgesteld. Dit streekplan omvat o.a. het duingebied van Vogelenzang tot Castricum. De resultaten zijn uit oogpunt van natuur en landschap bijzonder teleurstellend, de beslissing over het racecircuit zelfs stuitend te noemen (zie elders deze rubriek). De problematiek van Amsterdam, Schiphol, de woningbouw en snelwegen drong de aandacht voor het duingebied ver op de achtergrond. De beslissende fase van de

vaststelling was een chaotisch gebeuren, waarbij de moties over tafel vlogen en nog vergaande wijzigingen op het ontwerp werden aangebracht.

De veranderingen ten opzichte van het vorige streekplan maken de situatie er voor het Zuid-Kennemerduingebied bepaald niet rooskleuriger op. De bescherming houdt geen gelijke tred met de toenemende druk op het duingebied. Er zijn beslissingen genomen die aantasting en verstoring ervan vergroten, en die vrijwel niet meer zijn terug te draaien. De belangrijkste worden hier genoemd.

Het streekplan hecht goedkeuring aan een ontwikkelingsplan voor de strandvlakte bij de pier van IJmuiden, inclusief een jachthaven en dag- en verblijfsrecreatie. Dit zal de druk op het aanliggende duingebied (toekomstig groot-Nationaal-Park) vergroten en een einde betekenen voor de huidige spontane duinvorming op de strandvlakte (zie ook elders deze rubriek).

Niet alleen vanuit het westen van het duingebied, ook vanuit het zuiden zal de recreatiedruk sterk toenemen, omdat goedkeuring is gehecht aan een recreatie-bungalowproject aan de noordkant van Zandvoort. Toppunt is, dat de gemeente Zandvoort de aanwezige camping wilde verplaatsen naar een nabijgelegen duingebied ("Roggeveld"). Een voorstel hiertoe werd echter door Provinciale Staten afgewezen.

De in het ontwerp genoemde verruiming van de openstelling van de duinen is zonder enige discussie aangenomen. Hiermee zijn mogelijkheden geschapen voor het openstellen van de Amsterdamse Waterleidingduinen voor fietsers en een verdere ontsluiting van het Kraansvlak: een ongehoorde toename van de verstoring en een sluipende aantasting van het duingebied. Ook is de (beruchte) fietsverbinding Bloemendaal-IJmuiden in het plan opgenomen. Dit laatste heeft wel de nodige discussie opgeleverd, wat resulteerde in een motie die stelt dat het

fietspad in Duin en Kruidberg niet vlak achter de zeereep aangelegd moet worden, maar meer naar het oosten: een redelijk alternatief dat de roep om het zeereep-trajekt hopelijk eens en voor altijd zal doen verstommen.

Een lichtpuntje is de weigering van Provinciale Staten om de aanleg van een golfbaan op een landgoed bij de Vogelenzang toe te staan.

CHARLES VAN SCHAIK

Milieu-effectrapport strandvlakte

IJMUIDEN - De gemeenteraad van Velsen heeft - op aandringen van natuurbeschermingsorganisaties en het Provinciaal Bestuur - besloten een milieueffectrapport (MER) op te stellen voor de recreatieve ontwikkeling van de strandvlakte bij de Zuidpier van IJmuiden (zie DUIN 1985 nr. 3). De verheugde stemming maakte echter bij de Stichting Duinbehoud plaats voor teleur-

stelling toen zij de uitwerking onder ogen kreeg die de gemeente aan het MER wil geven. In een reactie op de ter visie liggende startnotitie geeft zij hier blijk van.

Naast het nulalternatief behelzen de uit te werken alternatieven - inclusief het "milieuvriendelijke" - niet meer dan enkele variaties op eenzelfde thema. In alle alternatieven zijn dezelfde activiteiten opgenomen: een jachthaven, een kampeerterrein, wegen, parkeerplaatsen, bebouwing en een binnenmeer. Deze invulling is zelfs tot doelstelling verheven, zodat het doel en de voorgenomen activiteit elkaar vrijwel overlappen. Dat ligt niet in de bedoeling van een MER. De ruimte voor de in beschouwing te nemen alternatieven is hierdoor veel te beperkt.

De Stichting heeft dan ook onder meer voorgesteld een milieuvriendelijk alternatief uit te werken dat de natuurlijke ontwikkeling van de gehele strandvlakte mogelijk maakt, inclusief extensieve, natuurgerichte recreatie.

CHARLES VAN SCHAIK

PUBLIKATIES

Verschenen

Staatsbosbeheer, 1986. *Inventarisatieatlas voor Flora en Fauna. Tweede druk. 1 30,- giro 54430 t.n.v. SBB te Utrecht.*

E. Louman, G. Leltz & H. Blok, 1985. *De natuurwaarde van vochtige en natte valleien in Meijndel. Duinwaterleiding Den Haag. Fysisch-geografisch en bodemkundig Lab. Univ. van Amsterdam, afd. Toegepaste Landschapsoecologie. Tel. 020-923030.*

Tom Ligtkant & Arn de Winter, 1985. *De kwetsbaarheid van zuidelijk Meijndel. Duinwaterleiding Den Haag. Fysisch-geografisch en bodemkundig Lab. Univ. van Amsterdam, afd. Toegepaste Landschapsoecologie. Tel. 020-923030*

Provinciale Planologische Dienst Provincie Zeeland, 1986. *Broedvogelinventarisatie in waterwingebied Oranjeston 1983. Studierapport 86/5 PPD-Zeeland i.s.m. de Vogelwerkgroep Walcheren.*

Instituut voor Oecologisch Onderzoek "Weversduin", 1986. *Stimulering van begroeiing van nieuw opgehoogde zeeuwende duinen. Studie in opdracht van het waterschap "De Brielse Dijk-kring".*

Eduard Westinga & Wim van Wijngaarden, 1985. *A rapid vegetation mapping method for environmental impact assessment in a Netherlands' dune area. Verschenen in: ITC Journal 1985-4, pg. 242 t/m 251 met bijbehorende kaart van Middel- en Oostduinen op Goeree.*